

על פרח השרך

(Tempio)

זהו סיפור על פרחי השרך. אף אחד עוד לא מצא אותם, אך אם מישהו יצליח למצוא, הם יגנו עליו מפני מוות מכל כלי נשק. רובים, אקדחים, פגזים ותותחים, כולם יהפכו למשחק ילדים. זהו סיפור של פרחי שרך ושל האדם היחיד שפעם...

לפני שנים רבות, היה שודד אמיץ ואכזרי, והכי גאה בגלורה כולה. הוא נשבע לעצמו - שימצא פרחי שרך אלה. לשם כך צריך היה להגיע אל הנהר ההוא, הרחק-הרחק מעבר לאופק, איפה שלא שומעים את קריאת התרנגול. צריך היה ללכת בחצות היום הראשון של חודש אוגוסט. אך אוי לו למי שמפחד, כי לאדם שיפחד ימאן השרך לתת את פרחיו.

לכן זו תהיה משימה קשה גם לאדם הכי אמיץ בעולם. אך בסוף יולי יצא השודד לדרך. הלך והלך, עבר את האופק, שכח את קריאת התרנגול והגיע אל הנהר ההוא.

הלילה הראשון באוגוסט היה יפה, שמים בהירים ובהם כוכבים וירח נאה גדול. אך כמעט בחצות החלה סופה זועפת - ברקים ורעמים, ברד והבזקים, לשונות אש מכל הצדדים. נראה כאילו הגיהנום נפתח מתחת לרגליים ומעל ראשו של השודד. אך הוא לא הגיב, היה יציב כמו סלע. בדיוק בחצות הבקיע הפרח הראשון שאור הברק נפל עליו. השודד אסף אותו וחכה לשני.

הגיעו החיות: חסידות ושוורים וכל סוג אחר של חיות שרצו לקראתו בנוסותם לבלבל אותו. הגיע נחש שהחל ללפף תחילה את הקרסול, אחרי-כן את הירך ולאט-לאט הגיע אל הצוואר ונראה היה שרצה לחנקו. השודד, עדיין יציב כמו הר שאף אחד אינו יכול להזיזו, חשב שהגיע סופו, אך לא פחד. הנחש הביט אל תוך עיניו,

הוציא שריקה צרחנית ונעלם. באותו רגע בדיוק הופיע הפרח השני. השודד היה מאושר, הוא הרגיש קרוב ליעד. אומץ לבו יוכל היה להבטיח אדם מפני מוות מכדור עופרת. הוא חכה לפרח השלישי.

בדממה נשמעו דהירות סוסים ושאון של חיילים. השודד לא פחד. אך כאשר ראה שוטרים על סוסים, הרגיש את עצמו לכוד וגלוי לכל. חש בפחד גדול וירה צרור מן הרובה לכיוון הרוכבים. הפרח השלישי אף פעם לא התבקע וכדור העופרת ממשיך לרוץ אחריו.

מעבר לאגדה.

ארץ של שודדים ורובים היא ארצנו. כמה בני האדם מתו מתוך "נקמה" או רק משום שראו דבר מה שהיה צריך להישאר נעלם?

פחד המוות מכדור עופרת היה שכיח בזמנים מסוימים, כך היה גם מפחיד לראות בנפילת אח תחת אש צבא האויב. הוא המקור של אגדה יפהפייה זו.

את פרח השרך איש לא מצא מעולם.